

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1978

Αριθμός Φύλλου 10

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111, ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

● Του Γιάννη Δ. Παϊζάνου

Καθαρὰ τοπική και άκοιμμά-
τιστη άφημερίδα ή «ΝΕΒΡΟΠΟ-
ΠΟΛΗ» δέν είναι δυνατόν νά ά-
φήσει άπαρατήρητο τό σημαντικό
αυτό γεγονός.

Ή σύσταση της Ένώσεώς μας
και στην συνέχεια ή έκδοση της
«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» ένα μόνο σκο-
πό έταξαν. Νά βοηθήσουν τούς
συγχωριανούς μας πού μένουν
μόνιμα στό χωριό. Αυτός θα
πρέπει νά είναι και των ανθρώ-
πων πού σκέφτονται νά ζητή-
σουν την ψήφο των χωριανών μας
πού ψηφίζουν στό χωριό.

Εκπληρώνοντας αυτό μας τό
χρέος, άπευθυνόμαστε πρώτα
στούς ύποψήφιους Κοινοτικούς
άρχοντες και δεύτερον στούς
ψηφοφόρους.

Ή ιδιότητα του κοινοτικού
άρχοντα είναι τιμητική. Οί χω-
ριανοί μας μέ την ψήφο τους,
θα τιμήσουν αυτούς πού θα έ-
κλεγούν, γιά νά φροντίζουν τά
θέματα του χωριού γιά λογα-
ριασμό τους. Έτσι ο ύποψήφι-
ος κοινοτικός άρχοντας δέν άρ-
κει νά είναι τίμιος, καλός νοι-
κοκύρις και άνθρωπιστής, μά
πρέπει νά είναι δραστήριος, κοι-
νωμικός, καταδεικτικός, χωρίς
φανατισμούς, κομματικούς, ή ί-
διολογικούς, νά θυσιάζει πολλές
φορές τό δικό του συμφέρον γιά
τό καλό της Κοινότητας, νά τον
διακρίνει θάρρος και άπο-
φασιστικότητα γιάτί πολλές φο-
ρές θα χρειασθεί νά διαθέσει μέ-
ρες από την δουλειά του γιά νά
έπισκεφθεί τούς άρμόδιους κρα-
τικούς παράγοντες νά συζητή-
σει μαζί τους καυτά θέματα του
χωριού, και νά απαιτήσει την
ίκανοποίησή τους. "Αν δέν βρει
ίκανοποίηση πρέπει νά έχει τό
έπιθύλον νά ζητήσει από τούς
χωριανούς ενεργό συμπαράσταση
γιά δυναμικές λύσεις.

Οί στήλες της «ΝΕΒΡΟΠΟ-
ΛΗ» είναι στην διάθεση των ύ-
ποψηφίων κοινοτικών άρχόντων,

γιά νά κάνουμε γνωστό στούς
Μεσσηνολίτες, τό πρόγραμμά
τους, τούς στόχους τους, τίς
φιλοδοξίες τους, τίς απαιτήσεις
τους από τούς χωριανούς.

Αυτό ίσχύει και γιά τούς ύ-
ποψηφίους όλων των χωριών
του παλιού Δήμου Νεβρουπόλε-
ως.

"Ενας σωστός κοινοτικός άρ-
χοντας μέ τίς παραπάνω ιδιότη-
τες, μένει ΑΘΑΝΑΤΟΣ. "Όλος
ο κόσμος μιλάει γιάυτόν όσο
ζει μά και όταν φύγει από την
ζωή, αιώνα μένει ή μνήμη του.

Οί ψηφοφόροι, πρέπει νά έ-
χουν κι' αυτοί στό νου τους,
πρίν ρίξουν την ψήφο τους, τά
καθήκοντα και τίς ύπαχρεώσεις
των κοινοτικών άρχόντων, διαλέ-
γοντας μέ κριτήριο μόνο τό κοι-
νοτικό συμφέρον τούς καλύτε-
ρους, πέρα από προσωπικά, κομ-
ματικά, ή ιδιολογικά συμφέρον-
τα.

Οί κοινοτικοί άρχοντες κυ-
ράζονται θυσιάζονται, φροντί-
ζουν τά κοινά συμφέροντα των
χωριανών, γι' αυτό, πρέπει νά
είναι σωστοί συμβουλάτορες
τους οί χωριανοί, νά τούς βλέ-
πουν μέ έμπιστοσύνη, νά είναι
πρόθυμοι στις ηροδείξεις τους,
νά τούς συμπαραστέκονται στό
δύσκολο έργο τους, θυσιάζοντας
κ' αυτοί, άν χρει-
ασθεί, μέρες από την δουλειά
τους, προκειμένου, μέ τόν όγκο
τους, νά επιβάλουν την λύση
κόποιου δικαίου, σοβαρού κοινο-
τικού θέματος. Νά τούς σέβον-
ται.

Μέ τίς σκέψεις αυτές τελειώ-
νω και περιμένω γράμματα ά-
πό όλους τούς ύποψηφίους νά τά
δημοσιεύσουμε στό άλλο φύλλο
πού θα φροντίσουμε νά βγάλου-
με πολύ νωρίτερα από τίς έκλο-
γές, ώστε νά δειθεί ο χρόνος νά
διαβάσουν από τούς ψηφοφό-
ρους χωριανούς μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ

ΤΟ ΠΑΖΑΡΑΚΙ ΣΤ' ΑΣΠΡΑ ΛΙΘΑΡΙΑ

Του τακτικού μας συνεργάτη Γιώργου Βελέτζα

Μιά άπ' τίς γραφικότερες του
τόπου μας, πού δυστυχώς μάς
έλλειψε ήταν και τό παζαράκι
στ' άσπρια λιθάρια.

Άπαχρόνια τώρα ή περιφέ-
ρεια της Νεβρόπολης έχασε αύ-
τή την ψυχαγωγία.

Τό παζάρι πού τό περιμέ-
ναν πώς και πώς οί χωριάτες
της γύρω περιοχής μέχρι και τά
όρεινά χωριά της Άργιθέας.

"Ήταν ένα ενασμηκό παζάρι.

Έμποροπανήγυρη την χαρ-
κτίζαν τότε. Έτσι έγραφαν
στά τρικ πού σκόρπιζαν στούς
δρόμους στίς παραμονές του,
διάφοροι έμποροι και ψιλικατζή-
δες της Καρδίτσας. "Αν θυμά-
μαι καλά γίνονταν στίς 3—5
του Σεπτέμβρη. Χάθηκε και ξε-
χάστηκε κι' αυτό όπως τόσα
και τόσα ώραία έθιμα του τό-
που μας. Τό παζαράκι μας έπε-
σε θύμα του πολιτισμού.

"Ούδέν καλόν άμιγές κακού".
Πολύ σωστά. Καλό ήταν και τό
παζάρι μας αλλά δέν θαπρε-
πε νά τό διατηρήσουμε σέ θάρος
της πρόδου. Στόν τόπο του
δημιουργήθηκε ένα έργο μεγάλης
άξίας (τό φράγμα του Πλοστή-
ρα) πού μέ την ύδατόπτωση
του παράγει αξιόλογη ποσότη-
τα ηλεκτρικής ενέργειας κι' έ-
τσι ενισχύει κατά πολύ τό ήλεκ-
τρικό δυναμικό του τόπου μας.
Χαλάλι του λοιπόν γιάτί είναι
σ' όλους γνωστό πώς όπου υπάρ-
χει περίσσια ηλεκτρική ενέργεια
υπάρχει και φθηνότερο κόστος
ζωής. Υπάρχει γενικά πολιπι-
σμός.

Είπαμε πώς όλοι οί χωριάτες
περίμεναν τό άνοιγμα του πα-
ζαριού. Τό περίμεναν όχι τόσο
γιά νά ψωνίσουν κάτι ή νά πουλή-
σουν τά προϊόντα τους. Παρά-
δοξα, αυτό τό παζάρι τό περι-
μεναν νά ψυχαγωγηθούν, νά κά-
νουν τή βόλτα τους. Θυμάμαι
πώς έμεις μικροί τότε, από οιή

νες πρίν, κοιμποδιάζαμε τό λίγο
χαρσιλίκι μας γιά νά τόχουμε
στό παζαράκι νά κάνουμε τά
ψώνια μας χωρίς νά έξαρτιό-
μαστε άπ' τό παρτοφόλι του
πατέρα μας. Τί ψώνια θα κάνα-
με; Μιά τρομπέτα, μία σφυρί-
χτρα, ένα γλυφισούρι, λίγες
καρσάμες.

Μέ την ευκαιρία της έκδοσης
της έφημερίδας μας του μήνα
Σεπτέμβρη νομίζω καλό θάταν
σαν είδος μνημόσυνου γιά τό
καλό πού χάθηκε, νά κάναμε
μιά περιγραφή του παζαριού
πού δέν υπάρχει πιά.

Τό πώς και γιάτί ονομάστη-
κε ή τοποθεσία «Άσπρια λιθά-
ρια» δέν μπορώ νά σας πληρο-
φορήσω. Ή έφημερίδα μας έχει
συνεργάτες ειδικούς γιά την ά-
νάλυση των διαφόρων τοπωνυ-
μίων της περιφέρειάς μας. Έτσι
αυτοί κάτι θα ξέρουν σχετικά
μ' αυτό.

Ή τοποθεσία του παζαριού
ήταν στό Νοτιοανατολικό μέρος
της σημερινής ταχυντής λίμνης.
Ήταν μιά επίπεδη κι' άδενδρη
έκτα

ώ στα όρεινά χωριά ύ-
πήρχαν μεγάλες στρουγγες, πολ-
λά κοπάδια μέ πρόβατα και γί-
δια. Οί χωριάτες κατέβαζαν στό
παζάρι τά Άγραφιώτικα γαλα-
κτοκομικά προϊόντα τους. Τυριά,
μιτζύθρες, βουτύρατα. "Όλα έκλε-
κτά κι' άγνά. Κείνη την εποχή
δέν υπήρχαντά μέσα άποβουτύ-
ρωσης κι' έτσι τά τυροκομικά
προϊόντα ήταν γνήσια σέ σύ-
γκριση μέ τά σημερινά πού γί-
νονται μέσ' στό φούτωμα της
άλλημείας. Άπ' όλα τά τυροκο-
μικά ξεχώριζε τό τουρουμίσιο
τυρί. Μέσα σέ μικρά ή μεγαλύ-
τερα τουλουμάκια ήταν τό τυρί
πού έπρεπε νά προμηθευτεί ο
κάθε παζαριώτης. Δέν είχε τή
γεύση της φέτας πού τρώμε τώ-
ρα των όρειμών χωριών. Τά ύ-

φαντά δέν ήταν στην πρώτη προ-
βολή στό παζάρι αυτό. Αυτά
μοστράρωσαν στα μεγαλύτερα
παζάρια της Καρδίτσας και
των Τρικαλλών. Οί ψιλικατζή-
δες της Καρδίτσας κάμαν καλό
τζιρίκι. Χτένια, τσατσόρες, κορ-
δέλλες και διάφορα φθηνά ψιλι-
κά. Τσίτσια, ντριλία, αλατζάδες,
κόμπτοι ήταν ή μαλιφατούρα των
εμπόρων της Καρδίτσας.
Γραφική και ή παρουσία της πα-
ράγκας του Καρδιτσιώτη φωτο-
γράφου Τσιούτσιαν πού έβγα-
ζε όλόσωμες φωτογραφίες στούς
άρρωδωλοισμένους ή τούς νεό-
πανηγρους, αλλά και πάνω σέ άε-
ροπλάνο ή μέ στολή νταβέλι
στούς δανδίδες της εποχής.

Στην άκρη του παζαριού ήταν
ή ζωοπανήγυρη. Κεντρικοί άξο-
νες αυτής οί τσομπάσηδες. Γρα-
φικοί τύποι. Ριχτό σακκάκι, ή-
μίπολτο, πανταλόνι κουμπωτό
στίς γάμπες τσορούχι μέ φου-
τα τρίχνη και στό κεφάλι τρα-
γιάσκα μέ γείσο σαν κεραμί-
δι. Στό χέρι τ' άπαραίτητο
κουρμπάσι. Δέ σήκαναν πολ-
λές κουβέντες κι' ήταν ίκανοί νά
σου πωλήσουν έξοται χρονών
ζώο γιά διχρονίτικο.

Οί χωριανοί μου οί Μεσση-
νολίτες βγάξαν στό παζάρι τά ώ-
ραία σταφύλια τους ή σόκα ή
ρόδια ή άχλάδια και ό,τι άλλο
φρούτο ήταν στην εποχή του
Σεπτέμβρη. Στην άκρη του πα-
ζαριού έβλεπε κανείς πικρούς
ρα του βαρελιού.

Είχε τή γεύση του τουλουμί-
σιου τυριού του πικάντικου. Δέν
λείπουν επίσης τά ώραία καρύ-
κοινούς άπ' τίς ψησταριές. Δε-
κόδες άρνιά, κασιόκια και ζυ-
γούρια ψηνογύτων πλάι - πλάι
στούς σκαμμένους λάκκους και
μοσχοβολάμε όλο τό παζάρι.
Ήταν άπαραίτητη προύπθεση
νά γευθούν τό ψητό του παζα-
(Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)

Βασικό και άνυποχώρητο αίτημα των κατοίκων των χωριών γύρω

από την Νεβρόπολη είναι ή κατασκευή του περιφερειακού δρόμου

ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΑ - ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ - ΚΕΡΑΣΙΑ - ΚΡΥΟΝΕΡΙ - ΜΠΕΖΟΥΛΑ - ΦΥΛΑΚΤΗ

ΝΕΟΧΩΡΙ - ΚΑΣΤΑΝΙΑ - ΛΑΜΠΕΡΟ - ΑΓ. ΓΙΩΡΓΗ - ΠΟΡΤΙΤΣΑ - ΜΟΣΚΑΤΟ

**Οί πολλαπλές και άπεριόριστες ευνοϊκές επιπτώσεις δέν άρθισβιτούνται. Μόνο
έτσι θα προβληθεί ή άφάνταστη φυσική όμορφιά και θ' αξιοποιηθεί ή περιοχή μας.**

ΦΙΛΟΤΙΜΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΑΣΔΩ

Από τον κ. Δημ. Δημάκη

Για μία θετική βοήθεια των χωριών μας Βλάσδω, Μεσενικόλα Βουνέσι, πιστεύω πως παράλληλα με τα εκπαιδευτικά έργα (βιβλιοθήκες, πνευματικά κέντρα, γήπεδα κλπ) χρειάζεται και ένα άλλο κίνητρο που να εξασφαλίζει και την οικονομική άνεση των κατοίκων των χωριών μας για να ξαναγαμίσουν πάλι τα σχολεία από παιδιά. Το σχολείο του χωριού μου σήμερα έχει 24 παιδιά, στα δικά μου χρόνια είχε 120.

Για να πετύχουμε λοιπόν το σταμάτημα του μαρasmus των χωριών μας πρέπει να αξιοποιήσουμε ό,τι είναι εκμεταλλεύσιμο και αυτό μπορούμε να το κάνουμε μόνοι και από κοινού τα τρία χωριά.

Στην αρχή και με την προοπτική να συνεργαστούμε και με τα άλλα γύρω χωριά πρέπει:

1) Να γίνει μία επιτροπή από όλους τους Γεωπόνους των τριών χωριών και να κάνει μία μελέτη για το τί μπορούμε να καλλιεργήσουμε σε όλη τη περιοχή ή και κατά περιοχές που να τα επιτρέπουν οι κλιματολο-

γικές συνθήκες, το έδαφος κτλ. και να μπορούν να το διαθέτουν εύκολα στην αγορά.

2) Να εκμεταλλευθούμε από κοινού τα γύρω χωριά τη λίμνη κίνοντας ιχθυοτροφεία.

3) Οι Δοσάσιχες των χωριών μας να κάνουν μία μελέτη για αξιοποίηση και να μπολιαστούν οι κοιστανιές, οι ρεματιές και οι λογγές να γεμίσουν με καρδιές και φουντουκιές κτλ.

5) Να πλαστωθούν οι τοπικοί Σύλλογοι από νέους που έχουν όρεξη για δουλειά.

6) Να δημιουργηθούν πραγματικοί συνεταιρισμοί σε κάθε χωριό και να συνεργάζονται στενά μεταξύ τους.

7) Στα Κοινοτικά Συμβούλια να μπουνε άνθρωποι τίμιοι, συνεπείς και δοκιμασμένοι και όχι άνθρωποι που ενδιαφέρονται μόνο για τη σφραγίδα, το ρουσφέτι και να τρέχουν πίσω από τον α ή β πολιτικό μόνο και μόνο για προσωπικές τους δουλειές ή συγγενών και φίλων τους.

Οι μηχανικοί των χωριών μας να ασχοληθούν με την όσο γίνεται

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος) μίξεις μιά στάμνα νερό, να πιής και πιά πάνω ένα ζώο, πίνοντας και κείνο νερό, συγχρόνως να ξαναφρονέει τα νεφρά του. Αυτό ήταν ένα μελανό σημάδι για το παζαράκι με τα καλά που διέθετε στους κατοίκους της περιφέρειας που κείνα τα χρόνια είχαν στη διάθεσή τους ελάχιστα μέσα ψυχαγωγίας.

Απ' τα χωριά Μεσενικόλα, Βλάσδο, Νηοχώρι, Τεταί και άλλα, πολλοί χωριάτες, στήναν τα καφενεία του παζαριού (τα τσιατούρα). Όκτω δέκα κάθετες φούρκες και οριζόντια δοκάρια (τα τεμπλάρια) επάνω άφθονα κλαριά κι έτοιμο το μαγαζί. Κουβαλούσαν απ' τα χωριά τους κορμάκια, τραπέζια κι όλα τα τσουμπλέκια και δούλευαν τις μέρες του παζαριού. Και τα μουσικά συγκροτήματα άπαράτητα στο κάθε μαγαζί. Ή γωνιά στη δροχίτσια, κλαρίνο, λαούτο και βιολί. Έξαιρέση αποτελούσε ένα καφενείο απ' το Τεταί που διέθετε και ντέφι (νταούλι) που το χειρίζονταν θαυμάσια η μεσόκοπη κυρά Μπούκενα. Ήταν μία δυναμικά ανδραγυναίκα. Και στο φούντωμα του γλεντιού φώναζε ο πρώτος του χορού «όρτου γρηό». Φαίνεται πως από κείνα τα χρόνια οι Τεταγιώτες έκαναν πρώτοι τα δέματα στο φαιμισμό (στην εξίσωση της γυναίκας με τον άνδρα).

Σ' ένα κάπως απόκεντρο στενόκι του παζαριού, ένα σμάρι από πιστολάκια δοκίμαζαν την τιμή τους στην ιστορία. Βλέπετε δεσπορεύουν απ' τα παζάρια τα τυχερά παιγνίδια. Ο λοταριτζής κουβάλησε ένα τραπέζι από την Κοιρίτσα, κάρφωσε πάνω ένα κομμάτι λαμαρίνη έ πάνω άκρο της σε σχήμα τριγώνου και μάζεψε τα δ'δραχμάκια των άφελων. Γυρνώντας η λαμαρίνα φυσικά σταματούσε όπου ήθελε κείνος κι έτσι έβγαζε το μεροκάματο. Στη βόλτα των

παζαριωτών ξεχώριζαν οι τσελιγκάδες της άρεινής περιφέρειας. Είχαν τα καλοκαιρινά βοσκοτόπια λίγες ώρες μακριά απ' το παζάρι. Στην κατοχή τους χιλιάδες γιδοπρόβατα κι αλόγομύλαρα. Περπατούσαν κι έβλεπαν όλο τον κόσμο σάν μερμήγκια. Φορούσαν τα χειροποίητα σκούτινα κουστούμια τους. Μαύρο σκιόκι κι άσπρο παντελόνι, τσαρούχια στα πόδια με μεγάλες φούστες από μπερσίμι και σκούφια στο κεφάλι.

Βράδισσε πιά η δεύτερη μέρα. Οι παζαριώτες μάζεψαν τα πράγματά τους. Τα φάρτωσαν στα ζώα τους και πήραν το δρόμο της επιστροφής στα χωριά τους. Ευχήθηκαν μεταξύ τους να ναι γερά και του χρόνου να συναντηθούν πάλι στο παζαράκι.

Πέρασαν κι οι δημοτικοί σύμβουλοι των Κοινοτήτων, με την καρδέλλα μέτρησαν το έμβασμόν του κάθε τσιατουριού για να πληρώσουν οι μαγαζάτορες κάτι για νοίκι στην κοινότητα που υπάγονταν.

Αυτά για το παζαράκι στ' «Άσπρα λιθάρια».

Γ. Β.

«Υπέρχο το μνημόσυνο του Παζαριού από τον τακτικό μας συνεργάτη Γιώργο Πελέτζα, με το ραφιναρισμένο του γράψιμο. Τόν ευχαριστούμε.

Με το γράψιμό του αυτό, πόσοι και πόσοι δεν θα θυμηθούν κάποια δική τους ανέκδοτη ιστορία, που ευχαρίστως θα αφηγηθούν οτά παιδιά τους, στ' αγγόνια τους, ξαναζώντας τις στιγμές εκείνες. "Ας μās τις γράψουν, ή ας τήν διηγηθούν στον Γραμματικό της Κοινότητας ή κάποιο γραμματιζούμενο για να έλθει σε μάς να τήν κάνουμε γνωστή σ' όλους τους Νεβροπολίτες της διασποράς, θυμίζοντάς τους κάθε Σεπτέμβρη τα γραφικά παζαράκι που χάθηκε.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΤΟ ΠΑΖΑΡΑΚΙ ΣΤ' ΑΣΠΡΑ ΛΙΘΑΡΙΑ

ΜΝΗΜΟ ΣΥΝΑ—ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Στη μνήμη των γονιών της και των αδελφών της Τάσιου και Νίκου Τσιοδήμα πρόσφερε για το Πνευματικό Κέντρο η Ήλεια Μιχ. Μπαϊσούλα (Τσία δόμα) δραχμές 1000.

—Επίσης στη μνήμη των γονιών του Δημητράκη και Ανθούλας ο Κωνσταντίνος Δ. Παϊζάνος δραχ. 1000.

—Αντί στεφάνι στη σαρύ της μητέρας του γιατρού Θ. Τσαγανού προσέφερε επίσης οι: Βλάχος Γεώργιος δραχ. 500, Τσαγανός Γ. Κωνσταντίνος 600, Τσαγανός Γ. Δημήτριος δραχ. 500.

—Η Ένωση Μεσενικολιτών της Αθήνας 1000, ή Πανσυνωμάττου (Τσαγανού) Όλγα 500.

—Για ενίσχυση του Πνευματικού Κέντρου πρόσφερον οι κ. κ. Βασ. Θ. Αγορίτσας 1000, ο φίλος του Έλβετός Σύλλογος Μπατίστι 500 και ο Τσαγανός Γ. Κων. 2000.

—Επίσης ο Βασ. Θ. Αγορίτσας πρόσφερε 500 δραχ. στην Επιτροπή Κοινοτικής ανάπτυξης για την καθιέρωση των κοινωχρήστων χώρων του χωριού.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Στις 29 Ιουλίου στις 8 το βράδυ έγινε στο γραφικό εκκλησάκι της Αγ. Τριάδας Πεντέλης ο γάμος του συγχωριανού μας κ. Κώστα Κλεφτάκη από τα Ιερωτικά μέλη του Συλλόγου Μεσενικολιτών με την δεσποινίδα Κοτίνα Δημητροπούλου, παρόντομος ήτο ο Μπεζουλιώτης κ. Μαλέσιος Θωμάς.

Στο μυστήριο παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς και φίλοι των νεογμών από την Αθήνα και την επαρχία.

Ο γαμπρός ντυμένος στα έπισημα έπλεσε σε πελάγη ευτυχίας. Η νύφη ώραιότατη φορούσε λευκό πλούσιο υφικό που τό κρατούσαν χαριτωμένα παρανυμφάκια, όπως ανηφόριζε προς τό γραφικό εκκλησάκι, σπρηγμένη στο μπράτσο του πατέρα της...

Μετά από τις εύχές, στο σπίτι της νύφης στην Πεντέλη έγινε γλέντι, γιορτάζοντας τό γεγονός.

Τό Δ. Σ. της Ένώσεως και ή «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ» τούς εύχονται να ζήσουν ευτυχισμένοι με απογόνους.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

Από τον Ταμία του Συλλόγου κ. ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΙΖΑΝΟ

Όπως υποσχεθήκαμε δημοσιεύουμε τα ονόματα αναγνωστών της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» που θα έχει θέση αποδείξεως αλλά και δικαιολογητικό για τό Ταμείο της Ένώσεως.

Αρχίζουμε με τα ονόματα αυτών που πρόσφεραν κάτι πιά πολύ από την συνδρομή των 150 δραχμ. υποκαθώντας στην

παρακλήσή μας να βοηθήσουν τούς λίγους που σηκώνουν τό τεράστιο βάρος της εκδόσεως της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» για τήν αντιμετώπιση των εξόδων και τήν βελτίωσή της.

Μερικών ή προσφορά είναι συγκινητική και τούς ευχαριστούμε με ιδιαίτερα, εύχόμενοι τό παρόντα γράμμα τους να ακολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί.

Προμαντιάτης Βασίλ.	1.000	Μανώλης Σ. Μιλτ.	200
Παϊζάνος Κ. Αυστάς.	500	Κοτίνας Ευάγγ. (Βουνέσι)	200
Καφαντάρης Β. Φώτης (Βουνέσι)	500	Μανώλης Ήλίας (Βουνέσι)	200
Παϊζάνος Δ. Αθαν.	500	Κατσακιούρης Φώτη (Βουνέσι)	
Γιαννακάς Σωκράτ.	500	Λοτίνος Απóst. (Βουνέσι)	200
Ψάρρας Δ. Αντώνιος	500	Λοτίνος Ιωάν. (Βουνέσι)	200
Τσαγανός Παναγ.	500	Κοτίνας Σωτήρ. (Βουνέσι)	200
Κρασιάς Ι. Κωνσταντίνος	500	Στελογιάννης Χ. Ιωάν.	200
Κρασιάς Ι. Αλκιβ.	500	Βλάσιος Γ. Άγγελος	200
Αγορίτσας Θ. Βασίλ.	500	Ποδηματάς Λ. Ρήγας	200
Τσαγανός Θ. Νικόλ.	500	Κάτζου Άνθη	200
Τσαγανός Β. Φώτιος	500		
Γακιόπουλος Χριστ.	500		
Αναγνωστός Χρ. Δημοσθ.	500		
Κατσιανός Η. Κωνσταντίνος	300		
Τσιοδήμας Θ. Βασίλ.	300		
Ψάρρας Χρ. Ιωάν.			
Αρχιμανδρίτης	300		
Μητάκος Σ. Σωτήρ.	300		
Αντωνούλας Κ. Άριστ.	300		
Μακρυνίκος Ι. Χρίστος	250		
Ίωσκαίμ Δ. Γρηγόρ.	200		

Σχολική δουλειά της μαθητριάς Γ' Γυμνασίου Σοφίας Παϊζάνου

